

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO – VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIO TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO 19 STRAIPSNIO 1 DALIES 5 PUNKTAS, 23 STRAIPSNIO 2 DALIS, 24 STRAIPSNIO 2 DALIS, 25 STRAIPSNIO 6 DALIS, 30 STRAIPSNIO 1 DALIS, 36 STRAIPSNIO 2 DALIS, 40 STRAIPSNIO 1 DALIS, 41 STRAIPSNIO 1 DALIS NEPRIĖŠTARAUJA LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJOS 31 STRAIPSNIO 1 DALIAI, 109 STRAIPSNIO 1 DALIAI, KONSTITUCINIAM TEISINĖS VALSTYBĖS PRINCIPUI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO 42 STRAIPSNIO 3 DALIS NEPRIĖŠTARAUJA KONSTITUCINIAMS TEISINGUMO IR TEISINĖS VALSTYBĖS PRINCIPAMS, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO 42 STRAIPSNIO 5 DALIS, LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2004 M. GRUODŽIO 6 D. NUTARIMAS NR. 1591 „DĖL BAUDOS, SKIRIAMOS UŽ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS, DYDŽIO NUSTATYMO TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ IR ŠIUO VYRIAUSYBĖS NUTARIMU PATVIRTINTOS BAUDOS, SKIRIAMOS UŽ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS, DYDŽIO NUSTATYMO TAISYKLĖS NEPRIĖŠTARAUJA LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJOS 31 STRAIPSNIO 4 DALIAI, KONSTITUCINIAM TEISINĖS VALSTYBĖS PRINCIPUI

2007 m. sausio 31 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Tomos Birmontienės, Egidijaus Kūrio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Ramutės Ruškytės, Vytauto Sinkevičiaus, Stasio Stačioko, Romualdo Kęstučio Urbaičio,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaustė pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą (Nr. 1B-02) ištirti:

1) ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginės baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

2) ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai suteikiama teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

3) ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis ir ja vadovaujantis priimtas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ bei juo patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 4 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

4) ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumai nustatyti kaip atsakomybė sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotinai padarytu pažeidimu, neprieštarauja konstituciniams teisingumo ir teisinės valstybės principams.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas nagrinėjo administracinę bylą. Teismas nutartimi bylos nagrinėjimą sustabdė ir kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti:

1) ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis,

40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginės baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

2) ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Konkurencijos tarybai suteikiama teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

3) ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis ir ja vadovaujantis priimtas Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ bei juo patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 4 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

4) ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumai nustatyti kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotiniu padarytu pažeidimu, neprieštarauja konstituciniams teisingumo ir teisinės valstybės principams.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

1. Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas *inter alia* prašo ištirti:

– ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginės baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Konkurencijos tarybai suteikiama

teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

2. Iš pareiškėjo prašymo ir prie prašymo pridėtos administracinės bylos matyti, kad pareiškėjas abejoja Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punkto, 23 straipsnio 2 dalies, 24 straipsnio 2 dalies, 25 straipsnio 6 dalies, 30 straipsnio 1 dalies, 36 straipsnio 2 dalies, 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies (pareiškėjo nurodyta apimtimi) atitiktimi Konstitucijai dėl to, kad, pasak pareiškėjo, jo nurodytuose Konkurencijos įstatymo straipsniuose (jų dalyse) yra įtvirtinti šie Konkurencijos tarybos įgaliojimai: tirti, ar yra padaryti Konkurencijos įstatyme numatyti pažeidimai; spręsti, ar ūkio subjektas yra kaltas; skirti ūkio subjektui baudą, būtent – iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais.

Pareiškėjo teigimu, Konkurencijos įstatymo 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta sankcija už Konkurencijos įstatymo pažeidimus – pinigine bauda iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais, „savo tikslų, dydžio bei pasekmių požiūriu gali būti laikoma kriminalinio pobūdžio sankcija“, todėl „traukiamam atsakomybės asmeniui, kuriam gresia minėto dydžio bauda, turi būti įstatymuose nustatytos procesinės garantijos, kylančios iš Konstitucijos, tame tarpe ir garantijos, numatytos Konstitucijos 31 straipsnio 1 dalyje ir 109 straipsnio 1 dalyje, nepaisant to, kad Konkurencijos įstatyme numatytos baudos priskirtinos administracinės atsakomybės institutui“.

3. Pareiškėjas ginčija tam tikrų Konkurencijos įstatymo straipsnių (jų dalių) atitikti Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, kurioje nustatyta, kad asmuo laikomas nekaltu, kol jo kaltumas neįrodytas įstatymu nustatyta tvarka ir pripažintas įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu.

Pareiškėjas taip pat ginčija tam tikrų Konkurencijos įstatymo straipsnių (jų dalių) atitikti Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, kurioje nustatyta, kad teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai.

Tai, kad pareiškėjas ginčija Konkurencijos įstatymo straipsnių (jų dalių) atitikti minėtoms Konstitucijos 31 straipsnio 1 dalies ir 109 straipsnio 1 dalies nuostatomis, kuriose, be kita ko, yra įtvirtinti teismų įgaliojimai, leidžia daryti išvadą, kad, pareiškėjo nuomone, Konkurencijos taryba negali turėti tokių įgaliojimų, kurie numatyti pareiškėjo ginčijamuose Konkurencijos įstatymo straipsniuose (jų dalyse), o spręsti, ar ūkio subjektas pažeidė Konkurencijos įstatymą, ar jis yra dėl to kaltas, ar už Konkurencijos įstatymo pažeidimus jam taikyti Konkurencijos įstatyme numatytą sankciją (iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais), turėtų ne Konkurencijos taryba, o teismas.

4. Sprendžiant, ar pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas gali būti priimtas nagrinėti Konstituciniame Teisme, atkreiptinas dėmesys į tai, jog Konkurencijos įstatyme,

kurio nuostatas pareiškėjas ginčija, yra nustatyta ir tai, kad Konkurencijos tarybos nutarimai, priimami išnagrinėjus bylą, gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui (38 straipsnis), kad teismas, išnagrinėjęs skundą dėl Konkurencijos tarybos nutarimo, gali palikti nutarimą nepakeistą ir skundą atmesti, gali panaikinti nutarimą arba atskiras jo dalis ir grąžinti bylą Konkurencijos tarybai papildomam tyrimui atlikti, gali panaikinti nutarimą arba atskiras jo dalis, gali pakeisti nutarimą dėl koncentracijos, sankcijų arba laikinojo pobūdžio priemonių taikymo (39 straipsnis). Pažymėtina, kad pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas savo prašyme Konkurencijos įstatymo 38 ir 39 straipsniuose nustatytą teisinį reguliavimą nutyli ir visiškai neaptaria, koks yra šio, pareiškėjo nutylėto, Konkurencijos įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo santykis su tuo teisiniu reguliavimu, kurį pareiškėjas ginčija.

5. Šiame kontekste paminėtina ir tai, kad ginčydamas Konkurencijos įstatymo straipsnių (jų dalių) atitiktį (atitinkama apimtimi) Konstitucijai pareiškėjas remiasi *inter alia* įvairiais Konstitucinio Teismo aktais, kuriuose yra suformuluota oficiali konstitucinė doktrina, atskleidžianti pareiškėjo nurodytų atitinkamų Konstitucijos nuostatų sampratą. Tačiau pareiškėjas remiasi tik oficialios konstitucinės doktrinos atskirais fragmentais ir nutyli *inter alia* nagrinėjamo prašymo kontekste ypač svarbias oficialios konstitucinės doktrinos nuostatas, kad, kaip ne kartą savo aktuose yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, teisės aktais gali būti nustatyta ir ikiteisminė ginčų sprendimo tvarka, tačiau negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuriuo būtų paneigta asmens, manančio, kad jo teisės ar laisvės pažeistos, teisė ginti savo teises ar laisves teisme.

6. Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas, ginčydamas Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punkto, 23 straipsnio 2 dalies, 24 straipsnio 2 dalies, 25 straipsnio 6 dalies, 30 straipsnio 1 dalies, 36 straipsnio 2 dalies, 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies (pareiškėjo nurodyta apimtimi) atitiktį Konstitucijai, iš esmės kvestionuoja Konkurencijos tarybos, kaip valstybės institucijos, turinčios saugoti Konstitucijoje įtvirtintos sąžiningos konkurencijos laisvę, kontroliuoti, kaip laikomasi Konkurencijos įstatyme nustatytų reikalavimų, egzistavimą. Toks kvestionavimas turėtų būti grindžiamas aiškia Konkurencijos įstatyme, kituose įstatymuose nustatyto teisinio reguliavimo analize ir santykio su Konstitucijos nuostatomis vertinimu; pareiškėjas negali neatsižvelgti ir į tai, kokie įsipareigojimai reguliuojant konkurencijos santykius Lietuvos Respublikai atsirado dėl narystės Europos Sąjungoje.

7. Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes yra pagrindas konstatuoti, kad pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas ištirti Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punkto, 23 straipsnio 2 dalies, 24 straipsnio 2 dalies, 25 straipsnio 6 dalies, 30 straipsnio 1 dalies, 36 straipsnio 2 dalies, 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies (pareiškėjo nurodyta apimtimi) atitiktį Konstitucijai yra grindžiamas visų pirma ne tais motyvais, kuriuos eksplicitiškai nurodo pareiškėjas, taigi šiuo požiūriu šis pareiškėjo prašymas yra fiktyvus. Esant tokioms aplinkybėms šis

pareiškėjo prašymas vertintinas kaip nežinybingas Konstituciniam Teismui ir negali būti priimtas nagrinėti Konstituciniame Teisme.

8. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus atsisakytina priimti nagrinėti pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą ištirti:

– ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginės baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Konkurencijos tarybai suteikiama teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

9. Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas *inter alia* prašo ištirti, ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis ir ja vadovaujantis priimtas Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ bei juo patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 4 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Pareiškėjas – Vilniaus apygardos administracinis teismas prašo ištirti ir tai, ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumai nustatytas kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotinai padarytu pažeidimu, neprieštarauja konstituciniams teisingumo ir teisinės valstybės principams.

10. Pažymėtina, kad pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas ištirti jo ginčijamų Konkurencijos įstatymo straipsnių (jų dalių) atitikimą Konstitucijai yra vientisas: prašymo vientisumą lemia tai, kad, pareiškėjo nuomone, jo ginčijami Konkurencijos įstatymo straipsniai (jų dalys) prieštarauja (atitinkama apimtimi) Konstitucijai dėl to, kad, pareiškėjo nuomone, Konkurencijos taryba negali turėti įgaliojimų tirti, ar yra padaryti Konkurencijos įstatyme numatyti pažeidimai; spręsti, ar ūkio subjektas yra kaltas; skirti ūkio subjektui baudą, būtent – iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais ūkiniais metais.

Pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis ir ja vadovaujantis priimtas Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ bei juo patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, taip pat ar Konstitucijai neprieštarauja Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumai nustatyti kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotinai padarytu pažeidimu, yra neatsiejamas nuo šio pareiškėjo prašymo ištirti, ar Konstitucijai neprieštarauja Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis (pareiškėjo nurodyta apimtimi).

11. Konstatavus, kad atsisakytina priimti nagrinėti pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą ištirti, ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginės baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui, taip pat ar Konkurencijos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Konkurencijos tarybai suteikiama teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui, konstatuotina ir tai, kad negali būti priimtas nagrinėti ir šio pareiškėjo prašymas ištirti, ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis ir ja vadovaujantis priimtas Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ bei juo patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 4 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui, taip pat ar Konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumai nustatyti kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto

padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotinai padarytu pažeidimu, neprieštarauja konstituciniams teisingumo ir teisinės valstybės principams.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 25, 28 straipsniais, 69 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Atsisakyti priimti nagrinėti pareiškėjo – Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą ištirti:

– ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo (Žin., 1999, Nr. 30-856; 2000, Nr. 85-2572; 2003, Nr. 74-3430; 2004, Nr. 63-2244) 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, teisė spręsti ūkio subjekto kaltės ir piniginių baudos iki 10 procentų ūkio subjekto bendrųjų metinių pajamų praėjusiais metais skyrimo klausimus suteikiama Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo (Žin., 1999, Nr. 30-856; 2000, Nr. 85-2572; 2003, Nr. 74-3430; 2004, Nr. 63-2244) 19 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 23 straipsnio 2 dalis, 24 straipsnio 2 dalis, 25 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 1 dalis, 36 straipsnio 2 dalis, 40 straipsnio 1 dalis, 41 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai suteikiama teisė atlikti tyrimo veiksmus, taip pat konstatuoti pažeidimą ir skirti sankciją, taip neužtikrinant nepriklausomo ir nešališko bylos nagrinėjimo Konkurencijos taryboje, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 1 daliai, 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 5 dalis (Žin., 2004, Nr. 63-2244), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gruodžio 6 d. nutarimas Nr. 1591 „Dėl Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 177-6567) ir šiuo nutarimu patvirtintos Baudos, skiriamos už Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo pažeidimus, dydžio nustatymo taisyklės ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, baudų dydžio nustatymo taisyklės patvirtintos ne įstatymu, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 4 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ar Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 42 straipsnio 3 dalis (Žin., 1999, Nr. 30-856) ta apimtimi, kuria, pasak pareiškėjo, pakartotinumas nustatytas kaip atsakomybė sunkinanti aplinkybė, tačiau nėra nustatyta termino, kuriam pasibaigus ūkio subjekto padarytas naujas pažeidimas nebūtų laikomas pakartotinai padarytu pažeidimu, neprieštarauja konstituciniams

teisingumo ir teisinės valstybės principams.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Sprendimas skelbiamas Lietuvos Respublikos vardu.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Toma Birmontienė

Egidijus Kūris

Kęstutis Lapinskas

Zenonas Namavičius

Ramutė Ruškytė

Vytautas Sinkevičius

Stasys Stačiokas

Romualdas Kęstutis Urbaitis